

Dekalog powtórzenie cz.2

Nie zabijaj

1. Piąte przykazanie stoi na straży życia, które jest wielkim darem otrzymanym od Boga. Człowiek powinien być wdzięczny Stwórcy za ten dar, rozwijać go i doskonalić. Ciało ludzkie i zdrowie jest darem Boga, dlatego człowiek powinien się troszczyć o ten dar środkami moralnie dobrymi.
2. Życie ludzkie nie ogranicza się jedynie do życia ciała. Człowiek posiada duszę nieśmiertelną, która może być ożywiana życiem Bożym, czyli łaską uświęcającą. Piąte przykazanie nakazuje troskę o życie duchowe i nadprzyrodzone. Chrześcijanin ma wytwarzać właściwy klimat zarówno w swojej rodzinie, jak i w społeczności, w której najczęściej przebywa.
3. Grzechami przeciwko piątemu przykazaniu jest: zabójstwo, narażanie siebie lub innych bez powodu na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia, eutanazja, zabójstwo dziecka w łonie matki, współdziałanie w przerywaniu ciąży, samobójstwo. Piąte przykazanie zakazuje również nieuzasadnionego niszczenia zdrowia, narkomanii, nadużywania alkoholu, okaleczania, torturowania człowieka. Sprzeczny z tym przykazaniem jest również terroryzm. Nie musi być niezgodne z piątym przykazaniem przeprowadzanie operacji i przeszczepianie narządów. Piąte przykazanie wzywa również do usuwania ludzkiego cierpienia, do wyzwalania człowieka z poczucia osamotnienia, do ulepszania świata przez pracę.
4. Ze względu na godność człowieka szacunkiem ma być otaczane również ciało zmarłego.

Nie cudzołóż

1. Szóste przykazanie przypomina o właściwym odnoszeniu się do ludzkiej sfery seksualnej. Bóg, który jest Miłością, powołał człowieka do miłości doskonałej. Znaczy to, że człowiek wszystkimi swoimi uzdolnieniami ma służyć Bogu i drugiemu człowiekowi. Czystość sprawia, że sfera seksualna jest podporządkowana tej właśnie miłości, nie jest wykorzystywana w sposób egoistyczny.
2. Wyrazem miłości do Boga jest także współżycie małżeńskie, które wyraża gotowość na współdziałanie z Jego planem stwórczym i zbawczym. Sprzeciwia się temu postawa antykoncepcyjna, wykluczająca poczęcie dzieci. Taka postawa ujawnia się w stosowaniu różnych środków antykoncepcyjnych i poronnych.
3. Szóste przykazanie zakazuje wszelkich czynów, które sprzeciwiają się miłości czystej, wiernej i otwartej na powołanie do istnienia nowego życia. Niemoralne są czyny i zachowania o charakterze seksualnym, które wynikają z egoizmu, np. gwałt, samogwałt, pornografia, pożądlive patrzyenie na drugiego człowieka, rozmowy ordynarne, poniżające godność człowieka itp. Grzechem jest też poligamia, cudzołóstwo, rozwody, życie w wolnych związkach, małżeństwa „na próbę”, stosunki przedmałżeńskie, związki kazirodcze.

Nie kradnij

1. Świat został stworzony przez Boga dla wszystkich, dlatego wszyscy bez wyjątku ludzie mają prawo do dóbr, które są im konieczne do życia i rozwoju. Siódme przykazanie nakazuje troskę o sprawiedliwy podział dóbr tego świata, przypomina o obowiązku wspierania biednych osób, regionów i krajów.
2. Ponieważ każdy ma prawo do koniecznych mu dóbr, dlatego drugiemu człowiekowi nie wolno ich bezpodstawnie niszczyć lub przywłaszczać sobie przez kradzież, grabież. Niemoralne jest zatrzymywanie rzeczy pożyczonych, znalezionych, zdobytych przez oszustwa, niewypłacanie należnych wynagrodzeń lub przez niesłuszne zawyżanie cen.
3. Siódme przykazanie nakazuje nam pamiętać również o przyszłych pokoleniach, które też będą miały prawo do koniecznych im do życia i rozwoju dóbr materialnych. Dlatego nie wolno dewastować bezmyślnie lub z powodu chciwości przyrody i pozbawiać przez to przyszłych pokoleń dóbr świata. Również do zwierząt człowiek powinien odnosić się z życzliwością, nie zadawać im cierpień i nie zabijać niepotrzebnie.

Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu

1. Ósme przykazanie przypomina nam o właściwym odnoszeniu się do prawdy i o odpowiedzialnym przekazywaniu jej innym. Człowiek ma obowiązek szanować prawdę, szukać jej, świadczyć o niej i w niej wytrwać. Odnosi się to zarówno do dziedziny religijnej i moralnej.
2. Ósme przykazanie zakazuje szkodzenia przez szerzenie nieprawdy. Zabrania więc oczerniania bliźniego, wydawania przeciwko niemu nieprawdziwego świadectwa, krzywoprzysięstwa. Przykazanie to potępia kłamstwo, manipulowanie ludzkimi ocenami i narzucanie fałszywych ocen oraz osądów. Zakazuje również pochopnego posądzania bliźnich, obłudy, udawania a także świadomego szerzenia błędów i herezji.
3. W wielu wypadkach także ujawnianie prawdy jest grzechem. Ma to miejsce wtedy, gdy przez wypowiedanie prawdy uchybia się sprawiedliwości lub miłości, np. przez wyjawianie tajemnicy, obmawianie, donosicielstwo, niepotrzebne krytykowanie. Sprzecznym z miłością mówieniem jest też kpina, ironia, ośmieszanie bliźnich, wulgarne ich traktowanie, Dar mowy nie powinien być używany w sposób egoistyczny. Konieczne jest więc panowanie nad swoim językiem i skłonnością do gadulstwa.

Nie pożądaj żony bliźniego swego ani żadnej rzeczy która jego jest.

1. Miłość podobnie jak i zło rodzi się w duszy człowieka. Dziewiąte i dziesiąte przykazanie Dekalogu stoi na straży wewnętrznej uczciwości i dobroci człowieka. Każde świadome dobre lub złe działanie jest poprzedzone wewnętrzną decyzją. Ta decyzja ma być dobra, czyli ma być szczerym pragnieniem dobra.
2. Dziewiąte przykazanie zwraca uwagę na potrzebę oczyszczania serca z pożądania ciała drugiego człowieka. Serce ludzkie ma kierować się miłością do Boga i do człowieka. Z pożądania wewnętrznego rodzą się czyny przeciw czystości i nierozzerwalności małżeństwa.
3. Dziesiąte przykazanie Dekalogu – podobnie jak dziewiąte – zwraca uwagę na zagrożenie, które znajduje się we wnętrzu człowieka. Jest nim pożądanie cudzych dóbr. Nie jest wykroczeniem moralnym pragnienie otrzymania rzeczy należących do bliźniego, jeśli można to osiągnąć w sposób sprawiedliwy, np. przez nabycie ich. Szkodliwe pożądanie dóbr bliźniego ujawnia się zwłaszcza wtedy, kiedy ludzkim sercem włada chciwość lub zazdrość. Jest ono tym większe, im bardziej człowiek jest przywiązany do materii.
4. Samo rodzące się pożądanie nie jest jeszcze grzechem, lecz może doprowadzić do popełnienia grzechu.